

Magdalena Czarnecka

„Moja dzielnica - nasze miasto”. Praktyki społeczno-kulturowe warszawskich grup dzielnicowych

Od 2010 śledzę rozwój ruchów miejskich i światowych protestów, które ukształtowały tło moich badań. Tym, co najbardziej mnie zainteresowało, był ich miejski charakter oraz idea okupacji przestrzennej (także w znaczeniu metaforycznym) jako sposób uzyskiwania siły politycznej. Z jednej strony grupy dzielnicowe inicjują zmiany w środowisku lokalnym i poszukują rozwiązań współczesnych problemów miejskich. Z drugiej, odwołują się do tożsamości miejsca w celu obrony dziedzictwa historycznego i kulturowego. W mojej pracy istotna jest idea partycypacji społecznej, która jest ściśle związana z indywidualną sprawczością, która z kolei wpływa na proces podejmowania decyzji, jak również kształtuje relacje mieszkańców z władzami lokalnymi. Celem badań było skonstruowanie mapy grup aktywnych w dzielnicach oraz odpowiedź na dwa główne pytania badawcze: czy można mówić o istnieniu stołecznych grup dzielnicowych? Czy tworzą one ruch dzielnicowy? Moje badania usytuowałam w paradygmacie konstruktywistycznym, z metodologią teorii ugruntowanej. Jako metodę badawczą użyłam nieustrukturyzowanych wywiadów etnograficznych z lokalnymi liderkami i liderami, którzy są aktywni w swoich dzielnicach oraz definiują swoją misję jako działanie z, w i na rzecz dobrostanu ich miejsca zamieszkania oraz promocję lokalnej historii.